

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, de declarat de avocatul Diana Sanduleac, în numele inculpatei

Peterson Irina Ziedonis, născută la 27 noiembrie 1987 în mun. Bălți, locuitoare al mun. Bălți, s. Elizaveta, str. A. Mateevici 4, cetățeană a R. Moldova, anterior condamnată:

1) prin sentința Judecătoriei Bălți din 10 octombrie 2006, în baza art. 186 alin. (2), lit. b), c), d) Cod penal la 3 ani închisoare;

2) prin sentința Judecătoriei Bălți din 23 august 2007, în baza art. 186 alin. (2), lit. b), d), 84 Cod penal la 5 ani închisoare;

3) prin sentința Judecătoriei Bălți din 24 decembrie 2010, în baza art. 217 alin. (3), lit. c) Cod penal la 2 ani închisoare;

în instanța de fond:
în instanța de apel:
în instanța de recurs:

Termenul de examinare a cauzei
02 septembrie – 11 noiembrie 2013,
05 februarie – 10 aprilie 2014,
15 mai – 11 iunie 2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 11 noiembrie 2013, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364/1 Cod de procedură penală, inculpata Peterson Irina a fost condamnat în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei.

În temeiul art. 96 alin. (1) Cod penal, executarea pedepsei a fost amînată pînă la atingerea de către copilul conceput a vîrstei de 8 ani.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că la data de 12.07.2013, aproximativ ora 06.00, inculpata Peterson Irina, dîndu-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzînd urmările prejudiciabile și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, urmărind scopul omorului intenționat a unei persoane, aflîndu-se în locuința din str. A. Mateevici 4, s. Elizaveta, mun. Bălți, în urma unor relații ostile apărute anterior între ea și Stolovschi Roman, avînd intenția de a-l omorî, s-a apropiat de ultimul și i-a aplicat mai multe lovituri cu un cuțit de bucătărie în regiunea abdomenului și cutiei toracice, în organe de importanță vitală, cauzîndu-i vătămări corporale, acțiune intenționată îndreptată nemijlocit spre săvîrșirea omorului lui Stolovschi Roman, însă nu și-a produs efectul din cauză independentă de voința făptuitorului, deoarece acțiunile intenționate nu au fost duse pînă la sfîrșit din motiv că au fost stopate de către Naumcev Alexei care la momentul săvîrșirii infracțiunii se afla în încăperea casei menționate.

Conform raportului de expertiză medico legală din 01.08.2013, la partea vătămată s-au depistat o plagă tăiat-înțepată în regiunea iliacă pe stingă cu penetrare în cavitatea peritoneală cu lezarea intestinului subțire și mezoului, fiind periculoase pentru viață și se califică ca leziuni corporale grave.

Au mai fost depistate și leziuni corporale ușoare, toate leziunile fiind produse prin acțiunea unui corp tăios-înțepător.

Instanța a reținut că inculpata a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală și a încadrat acțiunile ei în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, ca tentativa omor ului unei persoane.

La stabilirea pedepsei, instanța a luat în considerare că inculpata a săvîrșit o infracțiune deosebit de gravă, nu este angajată în cîmpul muncii, în prezent este însărcinată, anterior a fost condamnată în repetate rînduri, ultimul antecedent nefiind stins, că partea vătămată careva pretenții nu are, că circumstanțe agravante nu au fost invocate.

Ca circumstanțe atenuante instanța a menționat: recunoașterea vinovăției, săvîrșirea infracțiunii în timpul gravidității, concluzionînd oportun a aplica față de ea prevederile art. 96 Cod penal.

Instanța a reținut că acuzatorul de stat a invocat starea de recidivă la stabilirea pedepsei.

Sanțiunea art. 145 alin. (1) Cod penal prevede închisoare de la 10 la 15 ani.

Astfel, conform art. 82 alin.(2) Cod penal, pentru recidiva de infracțiuni, mărimea pedepsei nu poate fi mai mică de 7 ani 6 luni, iar conform art. 81 alin. (3) Cod penal, pentru tentativa de infracțiune, mărimea pedepsei nu poate depăși 11 ani 3 luni.

Respectiv, pedeapsa urmează a fi stabilită în limitele 7 ani 6 luni - 11 ani 3 luni.

Avînd în vedere că cauza a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, limitele pedepsei cu închisoare urmează a fi reduse cu 1/3.

Astfel, limita minimă a pedepsei va constitui 5 ani (7 ani 6 luni : 90 luni : 1/3 = 60 luni, adică 5 ani).

3. Procurorul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatei să-i fie stabilită o pedeapsă de 10 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că pedeapsa stabilită inculpatei este extrem de blândă, limitele în care ar trebui să se încadreze pedeapsa sunt stabilite greșit.

Astfel, instanța de fond a aplicat greșit prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal, care pot fi aplicate doar în cazul lipsei recidivei, ceea ce nu reiese din materialele cauzei penale.

Mai mult, instanța de fond neîntemeiat a aplicat prevederile art. 96 Cod penal.

Or, în cazul inculpatei, care prin acțiunile sale a provocat victimei plăgi tăiat-înțepate în regiunea ilică pe stînga cu penetrare în cavitatea peritoneală cu lezarea intestinului subțire și mezoului, fiind periculoase pentru viață se califică ca leziuni corporale grave, fapt care sporește prejudiciabilitatea faptei comise și a urmărilor survenite.

Inculpatei i-a fost aplicată o pedeapsă neproportională infracțiunii comise și urmărilor provocate, care nu v-a atinge scopul pedepsei penale și anume restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, apelul a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și adoptată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru primă instanță.

Peterson Irina a fost condamnată în baza art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, la 6 ani și 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, pentru femei, începînd cu data reținerii.

În sarcina organului de tutelă și curatelă al mun. Bălți, a fost pusă luarea de măsuri în vederea ocrotirii copilului minor al inculpatei.

Instanța de apel a statuat că la stabilirea pedepsei inculpatei, instanța de fond n-a dat deplină eficiență prevederilor art. 34, 61, 75, 81, 82, 96 Cod penal, ce se referă la starea de recidivă, scopul și țelul pedepsei penale, criteriile generale de individualizare a aplicării pedepsei pentru infracțiunea neconsumată și pentru recidivă de infracțiuni, fiind-i amînată executării pedepsei în lipsa unui înscris, ce ar confirma faptul că inculpata era gravidă la momentul adoptării sentinței.

Inculpata are antecedente penale, fiind în prezența recidivei periculoase.

Sanctiunea art. 145 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa de închisoare de la 10 la 15 ani.

Potrivit art. 81 alin. (3) Cod penal, mărimea pedepsei pentru tentativa cu infracțiune ce nu constituie o recidivă nu poate depăși trei pătrimi din maximumul celei mai aspre pedepse prevăzute la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod pentru infracțiunea consumată.

Deci, în condițiile cînd este prezentă starea de recidivă prevederile art. 81 alin. (3) Cod penal, că mărimea pedepsei nu poate depăși 3/4 din maximumul celei mai aspre pedepse, prevăzute la articolul corespunzător nu sunt aplicabile.

Potrivit art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, inculpatul, care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu, și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Astfel, pedeapsa închisorii pentru infracțiunea prevăzută la art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, va fi în limitele de la 6 ani 8 luni la 10 ani.

Luând în considerație circumstanțele atenuante pe cauză ca: recunoașterea vinei de către inculpată, cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, prezența la întreținere a unui copil minor, instanța a considerat necesar a-i stabili pedeapsa minimă de 6 ani 8 luni închisoare, care corespunde și cerințelor art. 82 alin. (2) Cod penal - aplicarea pedepsei pentru recidivă de infracțiuni.

Instanța a concluzionat că, în condițiile în care pedeapsa minimă ce poate fi aplicată inculpatei este de 6 ani 8 luni închisoare, în privința ei nu pot fi aplicate prevederile art. 96 alin. (1) Cod penal. Or, potrivit alin. (1) al legii nominalizate, femeilor condamnate, gravide și celor care au copii în vârstă de până la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave împotriva persoanei, instanța de judecată le poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Prin urmare, la aplicarea pedepsei inculpatei, instanța de fond, ignorând principiul individualizării pedepsei, nu a luat în considerație caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, și, neținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării inculpatei, în raport de cerințele legii și circumstanțele cauzei, incorect i-a stabilit o pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 96 Cod penal.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar în care solicită casarea deciziei menționate și menținerea hotărârii primei instanțe.

Recurenta a indicat că prima instanță a cercetat nemijlocit și sub toate aspectele probele prezentate de părți, precum și toate circumstanțele în ansamblu în urma la care i-a aplicat o pedeapsă legală și echitabilă, luând în considerație circumstanțele excepționale ale cauzei, cum ar fi că întreține un copil cu vârsta de până la 8 ani.

Totodată, prin prisma art. 79 alin. (1) și 96 alin. (1) Cod Penal, instanța poate să-i aplice o sancțiune mai blândă, deoarece a recunoscut vina, nu s-a opus cercetării cauzei în faza urmăririi penale și în instanța de judecată, amânând executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Pedeapsa aplicată este una prea aspră, în acest fel fiind pedepsit și copilul de câteva luni, care de la o vârstă atât de mică va rămâne fără îngrijirea părintească, ea fiind mamă solitară.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, ținând seama de opinia părților

expusă în referință, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și cu privire la argumentele invocate în recursul apărării (*pct. 5 din decizie*), în care nici nu se conțin referiri la erori de drept concret definite, se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 4 din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel corect a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatei în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prevederile art. 34 alin. (2) lit. a), 61, 75, 96 Cod penal și art. 364/1 alin. (8) Cod de procedură penală, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului. Recidiva se consideră periculoasă dacă persoana anterior condamnată de două ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate a săvârșit din nou cu intenție o infracțiune. Femeilor condamnate, gravide și celor care au copii în vârstă de pînă la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave împotriva persoanei, instanța de judecată le poate amîna executarea pedepsei pînă la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare.

Deci pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale.

Mai mult, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5 din prezenta decizie, este întemeiat pe critica modului în care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecînd apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decît cel pe care îl propune

inculpata este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar la fel este lipsită de orice temei legal.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că instanța a aplicat o pedeapsă individualizată conform prevederilor legale și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Astfel, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Diana Sanduleac împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 26 martie 2014, în privința inculpatei Peterson Irina Ziedonis, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 02 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan